

Cañizares i l'abat Brasó

Dv, 2/05/2014 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran que em remunti de nou a l'any 1966. Va ser quan **Pau VI** va rebre a l'abat **Brasó** de Montserrat i el papa li va mostrar la seva sorpresa per les protestes que havia generat el nomenament de **Marcelo González** com arquebisbe de Barcelona. Pau VI [li va dir](#) que estava molt dolgut perquè ell estimava molt Barcelona i li havien assegurat que Don Marcelo era el millor de tots els candidats possibles. Doncs, això és el que podria repetir-se 50 anys després amb el cardenal **Antonio Cañizares** a Barcelona. És la possibilitat de [la que informa](#) aquest divendres el sempre ben informat **Enric Juliana** a la portada de *La Vanguardia*. No és una notícia més d'aquelles que el qui escriu s'ho inventa.

Però tres coses. El primer que s'ha de veure és si realment el papa valora aquesta opció. En tot cas, el que és segur és que és l'opció per la que treballa sense descans l'ambaixada espanyola a la Santa Seu, que [com és ben sabut](#), també treballa per aquestes coses. Per tant, aquí l'important no és que Cañizares sigui un candidat, sinó si la informació que arriba al papa **Francesc** el convenç que és el candidat. O si li fan veure que enviar Cañizares (que ni tan sols parla català) a Barcelona seria vist com una ofensiva contra el perfil propi de l'Església a Catalunya.

Segona cosa. El que passa amb Cañizares és que és l'únic Prefecte que queda per confirmar o rellevar del pontificat de **Benet XVI**. Alguna cosa se n'ha de fer si el papa vol rellevar-lo com a prefecte. Ara bé, tot això és analitzat amb els paràmetres de promoció eclesiàstica habitual. I ja hem vist que Francesc en fa un cas relatiu, d'aquests paràmetres. Per exemple, amb aquests criteris **Parolin** no seria avui secretari d'Estat.

Per tant, el més probable és que a Barcelona o a Madrid no hi vagi el bisbe que "toca" sinó el bisbe que cregui Francesc (a partir de la informació que tingui) que més convé per impulsar la línia renovadora i social del seu pontificat.

I d'aquí és després la tercera cosa. La més important. El problema de Cañizares a Barcelona no seria només que seria un bisbe que no sintonitzaria (i probablement seria incapaç de comprendre) el moment que viu la societat catalana. I no només a nivell polític. Això per si sol ja és un argument de pes. Però el problema principal és que a Catalunya es donaria per finalitzada l'esperança de renovació i conversió eclesial que promou el papa Francesc. I res allunya més a la gent de l'Església que això. Crec.